

НАШЕ ЖИТ'Я

УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПІС
UKRAINIAN NEWSPAPER "OUR LIFE"

ЧИСЛО 6 (38).

30-го СІЧНЯ 1946 РОКУ

ВИХОДИТЬ
ДВІЧІ НА
ТИЖДЕНЬ
ЦІНА 30 ПФ.

РІК II.

»МИ ХОЧЕМО САМОСТІЙНОСТИ ДЛЯ ВСІХ НАРОДІВ«

Промова през. ТРУМЕНА.

(Вашінгтон). — През. Трумен виголосив перед конгресом промову, в якій накреслив внутрішньо і зовнішньо-політичний стан ЗДПА.

Він ствердив, що все, що заповідав през. Рузвелт, сповнилося, цебто в 1945 році закінчилася світова війна і повстало «ОЗН». В 1945 році ЗДПА врятували людську цивілізацію від загибелі. 1946 рік зустрічає Америка повна самодовір'я. Америка — країна великих можливостей — стала країною великої відповідальності щодо всіх народів світу. Тільки на цій основі перемоги можна збудувати тривалий мир. «Ми хочемо миру не на 20 років, але на завжди,—казав президент,—а такий мир мусить бути збудований не тільки на справедливості, але й на могутності. Ми, американці, віримо всі, що майбутні історики не говоритимуть більше про світові війни — першу й другу, але про першу і останню».

Згадуючи атомову бомбу, през. Трумен висловив надію, що «ОЗН» знайде можливість виключити атомову енергію із засобів нищення. Передумовою для цього та для створення вічного миру має бути правдиве розуміння та співпраця між найсильнішими націями. Мир, однаке, не буде тривалий, якщо він не буде справедливий для всіх народів. Тому 12 точок, що їх през. Трумен виголосив недавно, вважає він і надалі за єдино правильні. През. Трумен сказав жалі, що Америка не хоче ніяких територіальних завойовань, але бажає відновлення самостійності всіх народів, що були її позбавлені насильно. Він вірить,

що всі народи зможуть вибирати форму правління за своїм уподобанням і без втручання чужих сил. Згадуючи про Німеччину, він висловив надію, що вона зможе в майбутньому зайняти почесне місце в колі всіх держав. Одною з найважливіших проблем назвав він справу насильно привезених до Німеччини чужинців, з яких 460 тисяч усі ще перебуває в Німеччині. През. Трумен запропонував крім того, щоб Порто Ріка визначала сама свою державну форму і щоб Гаваї та Аляска були визнані як окремі штати в складі ЗДПА.

Філіпіни будуть з липня 1946 року самостійною державою, а територія Колумбії одержить автономію.

На кінець през. Трумен говорив про внутрішньо-американські справи.

УКРАЇНСЬКА ТРАГЕДІЯ

(Варшава) — Польський маршал Жімерський, відповідаючи на інтерпеляцію, заявив, що умову про обопільну репатріацію Польщі й УССР виконано на 65%. Польському урядові не вдалося до зими виселити всіх українців з Польщі з тієї причини, що проти цієї акції виступили озброєні загони УПА. Прочищаючи загрожені терени, зліквідовано 28 загонів і вбито 984 учасників УПА. Додатковим протоколом, підписанним у Варшаві 14. 12. 45 між головою т. зв. уряду УРСР М. Бажаном і польським прем'єром Осубкою-Моравським, продовжено реченець переселення українського населення з території Польщі та польського з території України до 15. 6. 46.

КРУТИ

«Больше тої любви нікто же не імати, аще хто душу свою положить за други свою».

Ще не зійшла була з уст киян весела усмішка, ще не встигли розплистися у буднях святкові настрої з щойно проголошеної Незалежності — коли чутка: із півночі ворог іде.

На зміну усмішці — підносяться брови від здивування.

Пошо? Аджеж ми чужого не хочемо!

Заметушилась Столиця: війська нема. Армія Українська на фронті; вже під своїм рідним прапором, але далеко.

Юнаки, учні середніх шкіл, студенти — нашвидку організовують Курінь, за рушниці і йдуть назустріч ворогові. Молодь — палка, повна ідеалів — іде власними грудьми боронити Батьківщину. Бо, співаючи надхненно, «... душу й тіло ми положим...» — склали присягу.

І дотримала її.

В Крутах, в цьому невеличкому містечку, на стації — зустрілися з ворогом...

Трагедія?

Певне, що не тільки батькам, братам і сестрам Поляглих, але всьому Києву, всій Україні боляче було втратити цих Хоробрих.

Але, чи трагедія? Ні!

Вже в день самих похоронів в Києві (бо в міжчасі наспіло військо, Крути відбило і тіла Поляглих перевезені були до Столиці) — видно було, що це не трагедія.

— Знов, як і тиждень тому, ввесь Київ був на ногах, знов у прапорах... Київ ховав своїх героїв... Героїв цілої України...

Подія своєю символікою, своєю величчю — переросла рамки епізоду, стала дорожовказом, прикладом, гордістю цілої нації.

У світі нішо не гине без сліду. Закон фізики? — Не тільки. Бажання, пориви; думки й ідеї — не гинуть безслідно так само, як не гине героїзм вчинку.

Не загинув до цього часу і вже напевне ніколи не загине й геройчний приклад само-пожертви під Крутами.

Не загине, бо перейшов уже в народні уста й переказується з покоління в покоління.

Став всенародньою легендою..

П. К.

З УСЬОГО світу

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ «ОЗН»

(Лондон) - Найбільшою сенсацією на загальних зборах "З'єднаних Націй" була вимога двохsovітських делегатів, російського та українського, щоб Англія відкликала своє військо з Яви та Греції. Французька криза спричинилася до відкладення засідань "ОЗН" на деякий час. Рада Безпеки "ОЗН" має розвязати дуже важливі проблеми. В одному з своїх перших засідань вона обговорювала справу мирного договору з Італією. Міністри Бевін і Бернс,sovітський делегат Вишінський, французький — Поль Бонкур і китайський — Велінгтон Ку радилися над пропозиціями про визначення генерального секретаря "ОЗН".

На одному з засідань загальних зборів одноголосно постановлено створити комісію для атомової енергії. Польський представник запропонував щоб парламенти поодиноких держав ухвалили закони, на основі яких держави повинні обмінюватись науковими винаходами, та проголосити за-борону вживати атомової бомби і подібних жахливих видів зброї. Різні комісії, серед них комісія повірнictва, відбувають часті засідання.

Головнийsovітський делегат комісар Вишінський виголосив свою

першу заяву, в якій обговорив приязнє ставлення СССР до організації "ОЗН" і його намагання співпрацювати при відбудові світу. Він висловився за створення й підтримку комісії атомової енергії. Промову свою він виголосив московською мовою а тільки останнє речення, в якому закликав до співпраці, сказав по-англійському.

Протест СССР

(Лондон) — Московське радіо оголосило текст протестуsovітського представника в Бельгії, де говориться, що Бельгія не виконала досі умови про рапатріаціюsovітських громадян з Бельгії. Но-та твердить, що міністер справедливості Бельгії не хоче дозволити звільнитиsovітських громадян з праці в копальннях та трактує їх як злочинців.

* * *

Австрійці думають по-фашистському

(Віден) — Австрійська влада арештувала двохсловінських діячів за те, що вони мали інші погляди від офіційних. Австрійці намагаються поневолити словінців та відібрati ім всі політичні права. Цей спосіб американці називають фашистським. В часописі «Стер енд Страйпс» пишуть, що Австрія ще довго не зможе сама в себе порядкувати.

Агітація в американській армії

(Вашінгтон) — Едді Адамсон, представник американського уряду, перевіряючи причину демонстрації американських вояків, що домагалися скорішого проведення демобілізації, заявив, що згідно з його переконанням, ці протести — вислід добре проведеної комуністичної агітації. Між американськими вояками розповсюджуються масово летючки з критикою американської закордонної політики та з підбурюванням вояків.

КОРОТКІ ВІСТКИ

* Американський міністер закордонних справ Бернс покинув збори «ОЗН» і віїхав до Лондона.

★ До Києва приїхала делегація англійської молоді.

■ Марш. Ворошилов наказав сконфіскувати національний банк в Угорщині.

■ Німецькою воєнною флотою поділяться ЗДПА, СССР і Англія. Торговельну флоту ділігимуть пізніше.

★ Бельгійський уряд відмовився провести голосування в справі повороту короля Леопольда на бельгійський трон.

* В Греції уряд розв'язав монархічну організацію «Х», бо вона викликала в кількох провінціях повстання, проти якого вислано найmodерніше збройне військо.

* В Бразилії прийшло до страйку банків в цілій країні.

ВІСТКИ з українських земель

У ЛЬВОВІ

Українці у Львові становлять меншість, бо на місці поляків, яких багато виїхало, приїхало ще більше москалів та інших чужинців з усіх просторів СССР. Всі фабрики проголошено філіями московських, а не кіївських підприємств. На вулицях Львова стає поволі панівною російською мовою.

(«Америка» ч. 123).

ГРЕКО-КАТОЛІЦЬКІ СПИСНОПИ В ТЮРМІ

З Лондону надійшла вістка такого змісту: Один архієпископ, п'ять єпископів і коло 300 священиків пereбувають між в'язнями в кіївській тюрмі, в українській совітській республіці. В'язнями тими є: греко-католицький архієпископ Йосиф Сліпий зі Львова, єпископ Нікита Будка і Чернецький зі Львова, Іван Латышевський зі Станиславова та Просафат Коциловський з Перемишля. (Ред. «Христ. Шлях», звідки беремо ці вістки, запримічує, що за її інформаціями єпископ Коциловський був арештований при кінці вересня м. р. та вивезений до тюрм в Ряшеві).

В кіївській тюрмі був приміщений також 78-річний єпископ Григорій Хомишин зі Станиславова, що там і помер. Крім згаданих греко-католицьких владик сидить у кіївській тюрмі 80-річний єпископ римо-католицького обряду, Адольф Шельонжек з Луцька.

»ВБИВАЛИ СЕБЕ, ЯК ЗВІРІ«

Американський часопис «Стер енд Страйпс» пише про самогубствоsovітських полонених у статті «Російські зрадники вбивали себе, як звірі» таке: «Очевидці звітують, щоsovітські полонені (мова про білоруський козацький ескадрон, що боровся з Власовим проти більшевиків) в Дахав, боялися повороту долому, пробували повбивати себе, як звірі, коли американська влада намагалася відправити їх до СССР. Російські полонені по приході американських вояків підрізували собі взаємно горлянки відламками скла. Один з них висунув голову через розбите вікно і тер так довго шию до скла, аж поки перерізав горлянку. Американські вояки перешкодили багатьом повіситися. Ті, що були живі й при пам'яті, просили, щоб їх американці повбивали. Поранені відмовлялися переїхати до лічниці, а один з них зіскочив з авта, розірвав перев'язку та повідкривав рані. Американська поліція не могла його заспокоїти. Полонені шаліли з люти, що не могли покінчити життя самогубством. Один росіянин кричав та пробував себе порізати тупим ножиком».

З цим числом видавмо «Додаток» ч. 4 друкований фотографічним способом.

Редакція

ПОЧИНАСТЬСЯ КРИЗОЮ

Праця "ОЗН" ууже в перших початках своїх нарад натрапила на поважні перешкоди. Світова преса підкреслює, що кризу викликала димісія ген. де Голя і закиди ССР на адресу Англії. Часописи запитують, яку ціль може мати ССР, домагаючись негайного скликання Ради Безпеки і полагодження грецької та індонезької справи. Пресова агенція "Асошетед Прес" у Лондоні заявляє, що совітські обвинувачення Англії мають на меті відвернути увагу світу від пекучих питань звязаних з становищем в Ірані, та звернути її на інші справи.

Англійський уряд у своїй заявлі підкреслив, що він не радо інтервюював на Яві, але його обов'язком було вдергати там порядок. Голландський уряд уважає справу Яви за чисто внутрішню і відкидає совітське обвинувачення. Греція стверджує, що англійські війська перебувають там в

повному порозумінні з грецьким урядом. Серед такої ситуації обвинувачення ССР блідніють і втрачають правну підставу; але попри це англійський уряд погоджується, щоб затркнені совітськими делегаціями справи передати на вирішення Ради Безпеки.

З американської сторони заявлено, що Рада Безпеки повинна розглянути совітську вимогу, не оминати труднощів бо й завдання її іх перемагати. Рада Безпеки мусить дати тепер доказ, що вона життєздатна установа.

Один американський часопис пише: "Поглиблення непорозумінь між великорідженнями, що мають завдання створити новий і кращий світ, великою мірою невтішні. Велика небезпека, що від імені демократії ставляться домагання, які зневічнюють це поняття, яке являється надією народів. Тому великою буде небезпека, якщо "ОЗН" та Рада Безпеки в перших днях своєї праці не матиме

успіху. Добрі і злі наміри дають у Лондоні. Світ, що з страхом дивиться на Лондон, знає добре, що там ідеться про щось більше, як про Яву або Грецію."

Західно-европейські уряди та Америка підкреслюють щоразу, що від вислідів нарад "ОЗН" залежить майбутнє світу. Новий війні треба запобігти, бо вона знищила б до щенту людську цивілізацію й культуру.

М. Д.

Кінець французької кризи.

(Париз) - Ген. де Голь, що відмовився остаточно брати участь у політичному житті, виїде поза бар'єром до Канади. На одному з засідань Національних Зборів обрано на місце де Голя Фелікса Гуена - 497 проти 55 голосів. Новий голова держави і прем'єр Франції соціаліст і за часів підміської окупації співпрацював з підпільними організаціями.

Наступне число часопису вийде 2. II. 1946 р.

КРУТИ

(29. СІЧНЯ 1918)

На снігу червоні троянди...
Впала кров за Україну, зросла землю, зйшла небувалим посівом, розцвіла пекучим цвітом... Молоді серця, пробиті кулями, лягли в груди живих — слухайте, як б'ються вони, горді і чисті, скривлені болем, освячені гнівом, — і кличуть встati за Україну. I кличуть вірити, що над Україною рідний прапор розгорне блакить і золото, освятити рідну землю.

Бо так вже було.

Ще недавно Київ піднімався у давній красі, коронувався шляхетною славою князів своїх, простила дорогу в Майбутнє — Соборна Україна...

Її не можна вбити.

Тільки тих можна розстріляти, замучити, хто йде боронити дух Ії, ідею, хто честь і волю свою ставить вище від життя.

І вони пішли — на смерть і муку... Молоді, з серцями повними любові і гніву, з огнем жертовності й погорди.

— Умремо, а не здамось! Слава Україні!

— Слава Україні! —кричали в обличчя ворогові. I вийшли з Києва назустріч йому — ворогові, що сунув бездушною лавиною, торощив і нищив усе, що мало назву — Україна...

Колишній жандармський полковник царської Росії йшов під новими прапорами...

I назустріч піднявся жовтоблакитний.

Під Крутами зійшлися — ті, що ненавиділи Україну й випікали Її очі, калічили тіло, гасили серце, осліплювали мозок, — і сини України, що боронили Матір свою від безчестя й смерті...

Наймолодші сини Ії — що вчилися ще на шкільній лаві, перевкладали Ціцерона на рідну мову. В іх очах ще сяла блакить дитинства, але в серцях уже — як золото на достиглих плодах — була сила мужності й незламності жертві.

I вони йшли єдиною лавою — проти чужої навали...

Під Крутами зустрілись.

— Мамо... — прошепотів наймолодший з жовтоблакитною кокардою на грудях — і впав під сальвами. Кого кликав він — чи

матір свою, що залишилась вдома і, перебираючи його підручники в чорних плямах і помітках тихо плакала і вірила, і чекала сина свого — як переможця.

І молилася за нього — як за вбитого... Чи другу Матір свою кликав він, стискаючи в руках почевонілий сніг — Ту, за яку віддав своє життя, щоб вічно жила вона — Україна...

Хто вмирає зі зброєю в руках той не переможений. I кожному дивилась в очі Україна — Ії сини в груди свої приймали сальви, щоб вороги не влучили в Неї...

— Слава Україні! — як гимн рвалось з грудей юнаків, клекотіло смертним криком у простріленому горлі, кров'ю спадало на сніг, розцвітало небувалим цвітом.

На снігу червоні троянди...

Нехай же нетлінним вогнем спадає їх цвіт у наше серце, нехай у наших нервах, як дзвони, вдарить єдине слово —

Україна!..

За неї проливали кров найкращі сини Ії — бо вірили в Ії майбутнє, своїм життям стелили шлях; той шлях лежить перед нами.

Через жертву і смерть, через біль і страждання — до Майбутнього. Ніна Павловська.

З українського життя

У ФЮРТІ:

ВЕЧІР БАЙКАРЯ

У п'ятницю 11. 1. 46 р. в приміщенні Українського Представника в Фюрті (Нюрнберг) заходами МУР-у (Мистецький Український Рух) був улаштований літературний вечір байкаря Івана Маніла (Регенсбург).

Автор прочитав понад тридцять нових оригінальних байок. В обговоренні взяли участь проф. Юрій Шерех, проф. В. Домонтуович та інші присутні, що відзначили велику здібності автора в творенні лаконічних філософсько-афористичних байок. м. с.

В ГАВНШТЕТТЕНІ:

КОНЦЕРТ КОЛЯДОК

У неділю 20. 1. 46 р. в Гавнштеттені відбувся святочний концерт українського авгсбурзького хору під диригуванням професора Трухлого.

Високо-мистецьке виконання українських колядок зі ширим захопленням вислухала повна заля слухачів.

Глибоким переживанням своїх рідних традицій закінчували українці свої Різдвяні свята.

Висловлюємо Високошановному п. проф. Трухлому щиру подяку від українців Гавнштеттену. I. O.

В АВГСБУРЗІ:

НОВА РЕВІЯ

Як новорічний подарунок для табору, підготували наші актори-аматори веселу ревію. Дотепне оформлення сцени, гарна гра акторів та вдало збудований програм запевнили ревії повний успіх в авдиторії. Післяожної точки, а іх було 12, глядачі щедро наділяли акторів оплесками. Ревія тривала до год. 24, до кінця 1945 року.

Після цього таборяни мали змогу потанцювати під музику оркестри.

Як попередні, так і новорічна ревія, показали, як поважно взялися наші аматори до праці. З кожним новим виступом бачимо

ВІД РЕДАКЦІЇ

З огляду на непорозуміння й захиди, що часом до нас доходять, констатуємо, що наш часопис — це орган демократичної думки; а тому погляди, висловлені в статтях, підписаніх повним ім'ям або криптонімом Автора — не завжди збігаються з думками Редакції.

Ця примітка не відноситься спеціально до цього числа, але стосується всіх дотепер друкованих та майбутніх чисел.

Редакційна Колегія

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ:

Кодус відновив працю

Справа студій українського студенства по високих школах остаточно ще не вяснена. Багато студентів одержали від університетської німецької адміністрації негативну відповідь на прохання про впис. Переїхка університету УНРА в Мюнхені ще не закінчена, але це не розочаровує українського студенства, що звикло до перешкод і боротьби за права студіювати по високих школах. Не зважаючи на невяснею ситуацію, створилася в Фюрті Комісія Допомоги Українському Студентству. До складу комісії входять проф. др. З. Куаселя, проф. др. З. Храпливий, проф. інж. Р. Димінський та представник студенства мгр. Е. Перейма. КОДУС почав свою працю збиркою грошої та закликом до українського громадянства підтримати його акцію, щоб бути приготованим до поставлених завдань. Студенти, що вже вписані в університетах чи інших високих школах, можуть вносити за посередництвом своїх низових організацій прохання про призначення стипендій, що дорівнюють 25-150 рмк. місячно. Точніше інформують про це студентські організації і станиці КОДУС-у.

* * *

Під час Різдвяних свят з ініціативи місцевої молоді проведено зібранку на користь студіюючої молоді. Провід Студентської Секції передав до каси КОДУС-у, філії в Авгсбурзі зібрані пожертві 1,350'04 рм. Повідомляючи про це, КОДУС висловлює щиру подяку нашому громадянству за пожертві та таборовому студенству за добру ініціативу.

КОДУС — Філія Авгсбург.

їх на вищому рівні. Не мала заслуга в цьому керівника театрального гуртка п. дир. Андрушовича та керівниці танцювальної групи пані Евгенії Андрушович. Ю. Б.

ПОДЯКА

Широ й гаряче відгукнулося наше громадянство на недолю наших близьких. Поспішили з пожертвами всі українці Авгсбургу, зокрема — українські театри, дир. Блавацького і дир. Андрушовича, Спортивне товариство УСТ «Чорногора», Союз Українок, церковні громади.

З різних причин не могли ми дати до широкого відома звіту і все його відкладаємо до часу, коли буде це цілком можливим.

Але ось наспільні пожертви від наших найменших. Ці — нам найдорожчі пожертви, дорожчі від найбільших скарбів, бо в них ми побачили розуміння і співпрацю з нами дітей.

Ось чому, не чекаючи загального звітування, подаємо до відома, що новики пласти табору «Сомме Казерне в Авгсбурзі заколядували й пожертвували 389'50 марок, а також Наталя та Леся Шевченківни з Гавнштетену з групою дітей заколядували й пожертвували 70 марок.

Цю співпрацю й жертви приймаємо з радістю і вдячністю.

Марія Клепачівська.

СПОРТ

Як інформує Українська Рада Фізичної Культури, в лютому 1946 р. відбудеться в американській зоні дружинові шахові змагання. До фіналу, що відбудеться в Мюнхені-Карсфельді входять 4 найкращі дружини (склад дружини 6 осіб).

Проектується також проведення змагань між поодинокими зонами (англійською і французькою).

ОГОЛОШЕННЯ

У неділю 3-го лютого о 12-ї годині після літургії в українській православній Петро-Павлівській церкві в Авгсбурзі (ам Rothen Tg трамвай № 4, або 6) відбудеться урочища панарада з приводу 2-ої річниці з дня смерті архіпресвітера військ УНР Павла Пащевського. Деканат.

* * *

Повідомляємо членів УСТ «Чорногора», що в неділю 3. лютого 1946 р. о год. 14. в приміщенні Т—ва курінь I-III, кімната 104 відбудеться ЗВІЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ. На порядку нарад: читання протоколу установчих зборів, звіти, прийняття нового статуту, вибір нових органів Т—ва, означення розміру вкладки, внески, УСТ «ЧОРНОГОРА»

Ukrainian Camp - Newspaper „Our Life“. With Permission of UNRRA TEAM 114. October 1945.

Український часопис „Наше Життя“. Видає: Секція Журналістів при СУПЖ в Авгсбурзі. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ

Адреса Редакції й Адміністрації: AUGSBURG — Somme Kaserne.